

Linzenbold István zenekara

Az 1961-ben született Linzenbold István zenei pályafutása úgy kezdődött, hogy édesapja elvitte magával 11 évesen 1972-ben egy lakodalomba. Ők 1940-től egészen 1977-ig, 37 éven keresztül zenéltek együtt. Az édesapja Linzenbold István cimbalmos volt az öttagú vonózenekarban. Az utolsó öt évet velük zenélte, mint tangóharmonikás. Az első három évben csak önszorgalomból ment velük, aztán már igényt is tartottak rá, és hangszerére. Attól kezdve már egy kis pénzt is adtak munkájáért.

1977-ben bejárósok voltak a Nyíregyházi Ipari iskolába, Sitku Jánossal (jobbra), és Sitku Józseffel (baloldalt) közelebbről is megismerkedtek, s barátok lettek.

A vonaton szórakoztatták a haverokat, István egy szájharmónikán játszott, Jani adta az ütemet kézzel a füle könyöklőjén. Ebből kifolyólag a

kalauz többször is figyelmeztetésben részesítette Őket. 1977 szilveszterén házibulit rendeztek a lakásukon, és ekkor határozták el, hogy szerveznek egy lakodalmas zenekart. A zenekaruknak nevet nem adtak. Az apai tangóharmonikán kezdtek el zenélni úgy, hogy Jani volt a dobos, a dobfelszerelés pedig a harmonika tokja volt, amit két evőkanállal ütött. Sitku Józsi pedig kapott egy dobgitárt a kezébe, igaz csak négy húr volt rajta, amit egy fésűvel pengetett. Ezzel ő lett a gitáros.

Aztán 1978-ban komolyabbra fordították a dolgot és Jani vet egy használt dobfelszerelést, ettől indult a zenei pályafutásuk, amely tangóharmonika, egy dobfelszerelés és egy dobgitár alkotott. Innentől kezdve az idős zenekart szép lassan le is váltották. Csigacsinálókat, eljegyzéseket és aztán már lakodalmakat is vállaltak. István

három évig harmonikázott, mire elkezdték elektromos hangszerekre cserélni az akusztikus hangszereket.

1978-1995 között ebben a felállásban zenéltek nagyon sok lakodalomban. 1995-ben dobos váltás volt a zenekarban Orosz András (balra) érkezett.

Így zenéltek még öt évet. 2001-ben már nem vállaltak lakodalmat, úgy érezték, hogy elég volt az éjszakázásból és szerették volna ezeket a lekötöttségeket közös megegyezéssel és jó száj ízzel befejezni.

Pócspetri a Zenélő falu - a múltban működő formációk

Linzenbold Pisti, és társai, Sitku József, Sitku János, és Orosz András a hangszereket megtartották, és a zenekaruk feloszlását követően már csak hobbi szinten, de annál lelkesebben játszanak. Szerencsére Linzenbold István, a fiával együtt, a Citera és a Hagyományörző együttesnek is tagja.

Ráadásul nagyon sok alkalom van, a többi valamikori Petri zenekarok, a Polip, a Karaván, a TWIX tagjaival közös öröm muzsikálásban is részt venni.

A pályafutásuk során nagyon sok, főleg zenész barátra találtak, amire nagyon büszkék. A zenekarvezető úgy véli már csak ezért is megérte 5+22 évet az életéből a zenélésnek szánni.

Lakodalmom van a mi utcánkban,
férjhez megy a falu legszebb lánya,
hivatalos vagyok oda én is,
nem mennék el,
ha százszor üzennék is.

Vége van már a lakodalomnak,
nagy bánata van a menyasszonynak,
forgatja a karikagyűrűjét,
sajnálja a régi szeretőjét.

Este viszik a menyasszony ágyát,
elveszették a nyoszolya lábát,
addig babám nem fekszel az ágyra,
míg meg nem lesz a nyoszolya
négy lába.

Pócspetri a Zenélő falu - a múltban működő formációk